

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 0T/22/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010171
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3617010171.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Boženu Brinčíkovou v trestnej veci obžalovaného D. J. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 25.10.2017, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný D. J. D. U. E. M. J. , nar. XX.XX.XXXX v B. , rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom B., nezamestnaný,

je v i n n ý , ž e :

dňa 26.08.2017 v čase o 20.30 h viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, modrej metalízy , EČ: K.-XXX M., ktorého držiteľom je P. H. v obci B. na ceste II/593 pri domácich potrebách, kde sa ho snažila hliadka Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske predpísaným spôsobom zastaviť, pričom obvinený nerešpektoval pokyn policajta na zastavenie vozidla dávaný rukou kývavým pohybom s červeným svetlom, prešiel s vozidlom do protismernej časti vozovky, obišiel policajta a pokračoval v jazde vľavo na ul. Z. Q. a vozidlo zastavil po cca 15 metroch od križovatky v protismernom jazdnom pruhu, následne si presadol na sedadlo spolujazdca a z vozidla z miesta spolujazdca vystúpila V. H., ktorá si sadla na sedadlo vodiča, kde v jazde jej bolo zabránené príslušníkmi Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske, pričom pri následnej kontrole bolo zistené, že obvinený D. J. viedol vozidlo napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3T/8/2015-116 zo dňa 29.04.2015 , s právoplatnosťou od 29.04.2015 okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 rokov,

t e d a :

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l :

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

r o z h o d o l :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ , § 37 písm. m/ , § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 28.08.2017 pod č. k. Pv 349/17/3305-9 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na D. J. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 26.08.2017 v čase o 20:30 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, modrej metalízy, EČ: K. XXX M., ktorého držiteľom je P. H. v obci B. na ceste II/593 pri domácich potrebách, kde sa ho snažila hliadka Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske predpísaným spôsobom zastaviť, pričom obvinený nerešpektoval pokyn policajta na zastavenie vozidla dávaný rukou kývavým pohybom s červeným svetlom, prešiel vozidlom do protismernej časti vozovky, obišiel vodiča a pokračoval v jazde vľavo na ul. Z. Q. a vozidlo zastavil po cca 15 metroch od križovatky v protismernom jazdnom pruhu, následne si presadol na miesto spolujazdca a z vozidla z miesta spolujazdca vystúpila V. H., ktorá si sadla na sedadlo vodiča, kde v jazde jej bolo zabránené príslušníkmi Okresného dopravného inšpektorátu Partizánske, pričom pri následnej kontrole bolo zistené, že obvinený D. J. viedol vozidlo napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/8/2015 zo dňa 29.04.2015, s právoplatnosťou od 29.04.2015 okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 rokov.

Samosudca Okresného súdu Partizánske v uvedenej trestnej veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 30.08.2017, sp. zn. 0T/22/2017, ktorým uznal obžalovaného D. J. vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a uložil mu podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Súd zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň odsúdenému súd uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 (štyri) rokov. Obvinený podal proti predmetnému trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor.

Súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na deň 25.10.2017, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku v súlade s § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku zistil otázkami či:

- rozumie z čoho je obžalovaný ,
- bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne a z vlastnej vôle priznával k spáchaniu žalovaného trestného činu .

Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne („áno“), preto súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu predmetného skutku nevykonával. Súd vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia po právnej stránke kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Konanie obžalovaného k tomuto skutku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom.

Zo záznamu o dychovej skúške zo dňa 26.08.2017 vyplýva, že obžalovaný nebol v čase spáchania predmetného skutku pod vplyvom alkoholu.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutku uvedenému vo výroku rozhodnutia priznal a svoje konanie oľutoval.

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.04.2015, sp. zn. 3T/8/2015, právoplatným 29.04.2015 bol obžalovanému okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 rokov.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovanému bol naposledy uložený trest zákazu činnosti rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.11.2014, sp. zn. 2T/57/2014, právoplatným 04.12.2014 na dobu od 04.12.2014 do 04.12.2010. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.04.2015, sp. zn. 3T/8/2015, právoplatným 29.04.2015 bol výrok o úhrnom treste odňatia slobody ako aj výrok o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.11.2014, sp. zn. 2T/57/2014, právoplatným 04.12.2014, zrušený.

Zo správy o povesti podanej Obcou B. vyplýva, že obžalovaný je v obci prihlásený k trvalému pobytu bez súpisného čísla. V obci sa nezdržiava a nevlastní žiaden majetok.

Podľa správy podanej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Partizánskom, Odbor poriadkovej a dopravnej polície súd zistil, že obžalovaný sa po 29.04.2015 nedopustil žiadneho priestupku a nebolo voči nemu vedené trestné stíhanie.

Z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol trinásťkrát súdne trestaný. Skutku popísaného vo výroku rozsudku sa obžalovaný dopustil počas plynutia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/8/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným 29.04.2015 na dobu 6 rokov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že obžalovaný je slobodný, doposiaľ bol trinásťkrát súdne trestaný, pričom v štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 3T/8/2015 zo dňa 29.04.2015, právoplatným 29.04.2015 za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dobu 1 rok a 2 mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 6 rokov.

Pri určení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj možnosti jeho nápravy.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému svedčí jedna poľahčujúca okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť (§ 37 písm. m Trestného zákona), že bol už za trestný čin odsúdený. Súd preto podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona (trestná sadzba až na 2 roky), za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a po dôslednom vyhodnotení osoby obžalovaného, jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti a jej následkom dospel k záveru, že na prevýchovu a nápravu postačuje uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov. Súd nepriznal obžalovanému ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože nepovažoval vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní, ktorým uznal vinu zo spáchania skutku za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Toto vyhlásenie zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Vychádzal z toho, že na to, aby pri určení druhu a výmery trestu zohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, musel by obžalovaný aktívne spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní už v štádiu prípravného konania. Obžalovaný počas prípravného konania využil svoje právo a nevypovedal a k spáchaniu skutku sa priznal a oľutoval ho až na hlavnom pojednávaní, kedy tiež urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zákona. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, v ktorom sa okrem iného uvádza, „že priznanie sa je teda / za ďalej uvedených okolností/ poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchateľa / procesne ako obvineného/ aj poľahčujúcu okolnosť podľa písm. n) naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňuje vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch než je jeho výsluch. Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania nakoľko už tie musia objasniť čin do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste.“ V prípade obžalovaného súd musel pri ukladaní trestu zohľadniť aj osobu obžalovaného, ktorý bol doteraz 13 krát súdne trestaný a trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustil opakovane.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa predmetnej trestnej činnosti dopustil práve v súvislosti s riadením motorového vozidla, súd zároveň uložil obžalovanému v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky. Aj pri uložení trestu zákazu činnosti súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Súd sa pri rozhodovaní spravoval vyššie uvedenými úvahami, pričom zohľadnil skutočnosť, že ani skôr uložený trest zákazu činnosti v trvaní 6 rokov nezabránil obžalovanému viesť motorové vozidlo a opakovane sa tak dopustiť trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osobu páchateľa, nemá vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu, aby v budúcnosti viedol riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou (§ 34 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona).

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore uvedenými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)